

gjeringen kunde blive stillet i den Nødvendighed enten at gaa eller at udsiede en provisorisk Finantslov; udgjorde Antallet af de konservative Klubbers Medlemmer kun omtrent 200, men medens Venstre skriver videre paa den Vej, er Antallet voget fra 200 til over 36,000, og efter mit Kjendskab til en stor Del af disse konservative Klubber tør jeg udtale som min fulde Overbevisning, at der ikke er et eneste Medlem af disse Klubber, der vil godkende, at Regjeringen har foretaget et Grundlovsbrud. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds yttrede, at der næppe er to Mænd, som ere i Tvivl derom, er det altsaa paa den ene Side et mærkværdigt Vidnesbyrd om den Forblindelse, hvortil Partilidenstaben kan føre; og paa den anden Side visse- lig ogsaa Vidnesbyrd om, hvor lidt Tillid der kan tillægges det ærede Flerparts Udtalelser. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds udtalte selv, at Grundlovens § 2 danner Grundvolden for vor Forfatning, idet den bestemmer Magtens Fordeling mellem Folkerepresentationen og de øvrige Statsmagter. Heri er jeg fuldstændig enig med ham; Grundlovens § 2 indeholder Hovedbestemmelsen i vor Forfatning, og ingen af de øvrige underordnede Bestemmelser kan nogenstunde røkke den. Grundlovens § 2 siger jo udtrykkelig: „Den lovgivende Magt er hos Kongen og Rigsdagerne i Forening. Den udøvende Magt er hos Kongen. Den dømmende Magt er hos Domstolene“. Altsaa, al den Magt, som § 2 giver Folkethinget, er som en Del af Rigsdagen at deltage med Kongen i den lovgivende Magt, men naar man nu henytter § 49, altsaa en underordnet Paragraf i Grundloven; saaledes, at man derved vil gjøre sig til Herre over baade Lovgivningsmagten og den udøvende Magt, ja til en vis Grad ogsaa undertiden over den dømmende Magt, saa er det aldeles utvivlsomt at misbruge en underordnet Bestemmelse i Grundloven til at omstøde Grundloven i dens Hovedindhold; ja til fuldstændig at sprænge den. (Th. Nielsen: § 49 en underordnet Paragraf!) Ja, en underordnet, thi for saa vidt det ærede Medlem er enig i, at § 2 indeholder Grundvolden for vor Forfatning og dens Hovedbestemmelse, ere alle de øvrige Paragrafer kun underordnede i Forhold til den. Det er derved vi have et helt andet Syn paa den politiske Strid end de ærede Her- rer. I Henhold til Grundlovens § 2 er Folkethinget kun en Del af Lovgivningsmagten og intet Mere, et af Hjulene under Statsstyrelsens Vogn, men saa ræsonnerer Fler-

tallet af dette Thing saaledes: Naar vi nu tage det ene Hjul af Statsstyrelsens Vogn, saa maa Vognen vælte; følgelig raade vi for Vognen og raade ogsaa baade for Hestene og Rudsken og de andre Hjul paa Vognen, og da nu hverken Hestene eller Rudsken eller Hjulene paa den Maade ville lade sig kommandere, bliver det ene Baghjul obsternasigt. (Stemmer: Baghjul, hvorfor Baghjul?) Jo, det er et Baghjul; Forhjulene gaa i Statsstyrelsen som paa Vognen foran. Og saa vil man vise sin Magt ved at tage Baghjulet af Vognen. Det tror jeg er en fuldstændig Misforstaaelse. Hjulets Bestemmelse er at hjælpe Vognen til en let og sikker Fart, men ikke at vælte den, og under saadanne Forhold maa Rudsken se at faae Læsset frem over Forhjulene og se at faae Baghjulet til at humpre af Sted, for at han kan faae Vognen fremad. Saaledes er vor Opfattelse, og i Henhold dertil kunne vi paa ingen Maade erkende Andet, end at Regjeringens Medlemmer have opfyldt deres Pligt som de, der som Hans Majestæts Raadgivere staa i Spidsen for Statsstyrelsen, og at det Grundlovsbrud, der er begaaet, er et Overgreb fra Flerpartens Side. Det samme ærede Medlem for Kjøbenhavns Amt yttrede i Gaar, at Folkethinget har ikke begaaet Grundlovsbrud, og da jeg sagde, at det dog var muligt, mødte det fra flere Sider Modsigelse. Det forekommer mig dog virkelig, at der ikke kan være Tvivl derom. De kunne endogsaa se det af deres egne fremragende Mænds Udtalelser. Jeg skal, ligesom det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen) gjorde i Gaar, minde om Udtalelser af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Chr. Hage) angaaende det, der her er Hovedpunktet, en Mægtelse af Finantsloven. Disse Udtalelser vare, tror jeg, saa klare og bestemte, at Spørgsmaalet om, hvorvidt der er begaaet Brud paa Grundloven ved denne Handling, forekommer mig utvivlsomt at maatte besvares bekræftende.

Første Viceformand (Høgshro): Det ærede Medlem maa dog crinde, at dette Thing kan ikke have begaaet noget Brud paa Grundloven. Det vilde Formanden ikke have tilladt.

Sagd: Maa jeg spørge den høitærede Formand, ev det tilladt at oplæse, hvad et Medlem af Folkethinget har udtalt her?

Første Viceformand (Høgshro): Ja, naar det ikke er for langt.